श्रीगोविन्दं यजेन्नित्यं गोभ्यश्च यवसः प्रदं ।
दीर्घजीवी निरातङ्को धेनुधान्यधनादिभिः ॥ ५७ ॥
पुत्रैर्मित्रैर्धनाढ्योऽन्ते प्रयाति परमां गतिं ।
ऊर्द्ध्वदन्तयुतः शार्ङ्गी चक्री दक्षिणकर्णयुक् ॥ ५८ ॥
मां सनाथाय नत्यन्तो मूलमन्त्रोऽष्टवर्णकः ।
ऋषिर्ब्रह्मास्य गायत्री छन्दः कृष्णस्तु देवता ॥
वर्णयुग्मैः समस्तेन प्रोक्तं स्यादङ्गपञ्चकं ॥ ५९ ॥

पञ्चवर्षमतिदृप्तमङ्गने
धावमानमतिचञ्चलेक्षणं ।
किङ्किणीबलयहारनूपुरै-
रञ्जितं नमत गोपबालकं ॥ ६० ॥

ध्यात्वैवं प्रजपेदष्टलक्षं तावत् सहस्रकं ।
जुहुयाद्ब्रह्मवृक्षोत्थसमिद्भिः पायसेन वा ॥ ६१ ॥
प्रासादस्थापितं कृष्णममुना नित्यमर्चयेत् ।
द्वारपूजादि पीठान्तं कुर्य्यात् पूर्व्वोक्तमार्गतः ॥ ६२ ॥
मध्येऽर्चयेद्धरिं दिक्षु विदिक्ष्वङ्गानि च क्रमात् ।
वासुदेवः सङ्कर्षणः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः ॥ ६३ ॥
रुक्मिणी सत्यभामा च लक्ष्मणा जाम्बवत्यपि ।
दिग्विदिक्ष्वर्चयेदेता इन्द्रवज्रादिकान् वहिः ॥ ६४ ॥
योऽमुं मनुं जपेन्नित्यं विधिनाभ्यर्चयन् हरिं ।
सर्व्वसम्पदसुसम्पूर्णो नित्यं शुद्धं पदं व्रजेत् ॥ ६५ ॥
तारश्रीशक्तिमारान्ते श्रीकृष्णाय पदं वदेत् ।